- 4. Sonntag im Advent (B) الاحد الرابع من زمن المجيء
- Heiligabend (B)

24. Dezember

4. Sonntag im Advent (B)

Evangelium Lk 1, 26-38

- + Aus dem heiligen Evangelium nach Lukas
- 26 Im sechsten Monat wurde der Engel Gabriel von Gott in eine Stadt in Galiläa namens Nazaret

ليلة الميلاد

- 27 zu einer Jungfrau gesandt. Sie war mit einem Mann namens Josef verlobt, der aus dem Haus David stammte. Der Name der Jungfrau war Maria.
- 28 Der Engel trat bei ihr ein und sagte: Sei gegrüßt, du Begnadete, der Herr ist mit dir.
- 29 Sie erschrak über die Anrede und überlegte, was dieser Gruß zu bedeuten habe.
- 30 Da sagte der Engel zu ihr: Fürchte dich nicht, Maria; denn du hast bei Gott Gnade gefunden.
- 31 Siehe, du wirst schwanger werden und einen Sohn wirst du gebären; dem sollst du den Namen Jesus geben.
- 32 Er wird groß sein und Sohn des Höchsten genannt werden. Gott, der Herr, wird ihm den Thron seines Vaters David geben.
- 33 Er wird über das Haus Jakob in Ewigkeit herrschen und seine Herrschaft wird kein Ende haben.
- 34 Maria sagte zu dem Engel: Wie soll das geschehen, da ich keinen Mann erkenne?
- 35 Der Engel antwortete ihr: Heiliger Geist wird über dich kommen und Kraft des Höchsten wird dich überschatten. Deshalb wird auch das Kind heilig und Sohn Gottes genannt werden.
- 36 Siehe, auch Elisabet, deine Verwandte, hat noch in ihrem Alter einen Sohn empfangen; obwohl sie als unfruchtbar gilt, ist sie schon im sechsten Monat.
- 37 Denn für Gott ist nichts unmöglich.
- 38 Da sagte Maria: Siehe, ich bin die Magd des Herrn; mir geschehe, wie du es gesagt hast. Danach verließ sie der Engel.

- 4. Sonntag im Advent (B) الاحد الرابع من زمن المجيء
- Heiligabend (B)

24. Dezember

Heiligabend (B)

Evangelium Lk 1, 1-14

- + Aus dem heiligen Evangelium nach Lukas
- 1Es geschah aber in jenen Tagen, dass Kaiser Augustus den Befehl erließ, den ganzen Erdkreis in Steuerlisten einzutragen.

ليلة الميلاد

- 2 Diese Aufzeichnung war die erste; damals war Quirinius Statthalter von Syrien.
- 3 Da ging jeder in seine Stadt, um sich eintragen zu lassen.
- 4 So zog auch Josef von der Stadt Nazaret in Galiläa hinauf nach Judäa in die Stadt Davids, die Betlehem heißt; denn er war aus dem Haus und Geschlecht Davids.
- 5 Er wollte sich eintragen lassen mit Maria, seiner Verlobten, die ein Kind erwartete.
- 6 Es geschah, als sie dort waren, da erfüllten sich die Tage, dass sie gebären sollte,
- 7 und sie gebar ihren Sohn, den Erstgeborenen. Sie wickelte ihn in Windeln und legte ihn in eine Krippe, weil in der Herberge kein Platz für sie war.
- 8 In dieser Gegend lagerten Hirten auf freiem Feld und hielten Nachtwache bei ihrer Herde.
- 9 Da trat ein Engel des Herrn zu ihnen und die Herrlichkeit des Herrn umstrahlte sie und sie fürchteten sich sehr.
- 10 Der Engel sagte zu ihnen: Fürchtet euch nicht, denn siehe, ich verkünde euch eine große Freude, die dem ganzen Volk zuteilwerden soll:
- 11 Heute ist euch in der Stadt Davids der Retter geboren; er ist der Christus, der Herr.
- 12 Und das soll euch als Zeichen dienen: Ihr werdet ein Kind finden, das, in Windeln gewickelt, in einer Krippe liegt.
- 13 Und plötzlich war bei dem Engel ein großes himmlisches Heer, das Gott lobte und sprach:
- 14 Ehre sei Gott in der Höhe / und Friede auf Erden / den Menschen seines Wohlgefallens.

24. Dezember

الاحد الرابع من زمن المجيء

انجيل القديس لوقا 1، 26-38

لو-1-26: وفي الشَّهر السَّادس، أُرسِلُ الملاكُ جبرائيلُ، مِن قِبَل الله، الى مَدينةِ في الجَليل تُسمَّى النَّاصرة،

لو-1-27: إِلَى عَذْراءَ مَخْطوبةٍ لرجُلٍ اسمُهُ يوسُفُ، من بَيتِ داوُد؛ وَاسْمُ العذراءِ مريم.

لو-1-28: فلمَّا دَخلَ ((الملاكُ)) إليها، قالَ لها: "السَّلامُ عليكِ، يا مُمْتلئةً نِعمة؛ أَلرَّبُّ مَعَكِ".

لو-1-29: فاضطربَتْ مريمُ لهذا الكلام، وجَعلَتْ تُفكِّرُ ما عَسى أن يكونَ هذا السَّلام.

لو-1-30: فقالَ لها المَلاك: "لا تَخافى، يا مَريم، فلَقَدِ نِلْتِ حُظْوَةً عِندَ الله؛

لو-1-31: وها أَنتِ تَحْبَلِينَ، وتَلِدينَ ابْنًا، وتُسمِّينَهُ يَسوع.

لو-1-32: إِنَّهُ يكونُ عظيمًا، وابنَ العَليِّ يُدعى. وسَيُعطيهِ الرَّبُّ الإِلهُ عَرشَ داودَ أَبيه؛

لو-1-33: وهَلِكُ على بَيتِ يَعقوبَ الى الدَّهر، ولَنْ يكونَ لِمُلْكِهِ انْقِضاء".

لو-1-34: فقالَتْ مَرِيمُ لِلمَلاك: "كيفَ يكونُ ذلكَ، وأَنَا لا أَعرفُ رَجُلاً؟"

لو-1-35: فأجَابَ المَلاكُ، وقالَ لها: "أَلرُّوحُ القُدُسُ يَأَتِي عليكِ، وقُدرةُ العَليِّ تُظلِّلُكِ؛ ومن أَجلِ ذلكَ، فالقدُّوسٌ الذي يُولَدُ منكِ يُدعى ابنَ الله.

لو-1-36: وها إِنَّ إِليصاباتَ نسيبَتَكِ، قد حَبِلَتْ، هي أَيضًا، بابْنٍ في شَيْخوخَتِها؛ وهذا الشَّهرُ هُوَ السَّادسُ لِتلكَ التي تُدعى عاقِرًا؛ لو-1-37: إذ ليسَ من أَمْر يَسْتحيلُ على الله".

لو-1-38: فقالَتْ مَريم: "أَنا أمة الرَّبِّ، فَلْيكُنْ لِي بحسَبِ قولِك!". وانصرفَ المَلاكُ من عندِها.

لبلة المبلاد

انجيل القديس لوقا 1، 1-14

لو-1-1: إِذْ كَانَ الكَثيرونَ قد أَخَذُوا في إِنْشَاءِ روايَةِ لِلأَحْداثِ التي جَرتْ في ما بَينَنا،

لو-1-2: على حَسَب، ما سَلَّمَها إِلَينَا الذَّينَ كانُوا، مُنذُ البَدْءِ، شُهُودَ عِيان، ثمَّ صارُوا خدَّامًا لِلْكَلِمَةِ،

لو-1-3: رَأَيْتُ أَنَا أَيضًا، بَعدَ إِذْ تَحقَّقْتُ بدِقَّةِ جَمِيعَ الأَشْيَاءِ، مِنَ البَدْءِ، أن أَكْتُبَها إِلَيْكَ، بحسَب تَرْتيبها، أَيُّها الشَّريفُ ثاوُفِيلُس، لو-1-4: لِكَي تَعْرِفَ جَيِّدًا قُوَّةَ التَّعليمِ الذَّى وُعِظْتَ بِهِ.

لو-1-5: كَانَ فِي أَيَّام هيرُودُسَ، ملك اليَهوديَّةِ كَاهِنٌ اسمُهُ زَخَريَّا، من فِرقَةٍ أَبيًّا، وامرأَتُهُ، مِنْ بَناتِ هرونَ، وَاسمُها أَلِيصابات.

لو-1-6: وَكَانَا كِلاهُمَا بِارَّيْنِ أَمامَ اللهِ، سالِكَيْنِ بِغَيْرِ مَلامةٍ، في جَميع وَصايا الرَّبِّ وَرُسومِه.

لو-1-7: ولم يكُنْ لَهما وَلَد: لأَنَّ أَليصاباتَ كانَتْ عاقرًا، وكانا كِلاهُمَا قد طَعَنا في السِنّ.

لو-1-8: وَفِيهَا كَانَ يَكْهَنُ، فِي نَوْيَة فِرْقَتِه، أَمَامَ الله،

لو-1-9: أَصابَتْهُ القُرعةُ، على حسَب العادَةِ في الخِدمَةِ المُقدَّسَةِ، أن يدخُلَ هَيكلَ الرَّبِّ ويُوقِدَ البَخُورِ.

لو-1-10: وكانَ كلُّ جُمْهُورِ الشَّعبِ يُصَلُّونَ فِي الخارجِ، وَقْتَ التَبْخِيرِ.

لو-1-11: فظَهرَ لهُ مَلاكُ الرَّبِّ، واقِفًا الى عِين مَذْبحِ البَخُورِ.

لو-1-12: فَاضْطَرَبَ زَخَريًّا حَنَ رآهُ، ووقَّعَ عَلَيه خَوف.

لو-1-13: فقالَ لهُ المَلاك: "لا تخَفْ، يَا زَخَريًّا، فَإِنَّ طَلِبَتَكَ قدِ اسْتُجيبَتْ. وأَليصاباتَ امْرأتَكَ ستلدُ لكَ ابنًا فتُسَمِّيه يوحنًّا؛

لو-1-14: بِهِ يكونُ لكَ فَرَحٌ وابْتهاج، ومَوْلده يَفْرحُ الكثيرون،